

est kaks rubla", ütles kelm, „sest ei sa nulle
jo mitte korda süagi.“ — „Kui teie kdda
korraga ärra sõdte, siis maksan ma teile 10
rubla“, vastas mees.“ „Wägga hea“, kõi-
tis kelm, „ja kui minna sedda mitte korraga
ärra ei sõ, maksan ma sulle 10 rubla; tenkel-
pungi taskust wälja wõttes, näitas ta mehhele
emalt rahha, (wärwitud pabberid) „agga
näita nüüd ka omma rahha wälja!“ Häbbiga
pidi mees tunnistama, et tal mitte sedda-
wõrt rahha kasa ei ollu. „Sest pole wigga“,
ütles kelm jälle, „sedda parremine wõid sa
nähha, et minnul sinno rahha tarwis ei ollu;
minno pärrast kui sa tahhad weeme 5 kopp.
peale kihla, seal ei wõi kumbki suurt kahjo
sada ja pealegi wõid sa weel nähha, et ma
üks mees ollen, kes omma tütust peab.“
Käed said kokkoldud ja kelm hakkas keshom-
migule. Tül tülki järrele nende kõige par-
rema koghade pealt wäljaleigatud, läksid om-
ma seätud teed, nago olleks seal elladeski
põhja al olnud ja mees hakkas jubba kahtlase
melega, kord kintso ja kord sõja peale wata-

ma. Nega mõda hakkasid ta löuad agga
ikka pikemalt ja pikemalt kääma, funni ta
lõppetuseks piddi tunnistama, et ta sedda
kihlweddo kautanud, wõttis 5 koppikad tas-
kust wälja, maksis ja läks omma teed. Mees
selle wõido üle nenda rõmo täis, hüab weel
takka järrele: „Kül teie teine kord torgem
ollete ette watama ja jälle mitte koghhe kihla
ei hakka weddama.“ — Kui nüüd se esimene
wõidordõm mõdas olli, watas mees pärrani fuga
omma sea-kintsu peale, ühtlase tulli tale nüüd
ka alles mele, et kints kül sõdud ja raisatud,
agga mitte maksetud ei olnud. — Nenda ol-
lid siis kolm ausad meest, endid nåddali peale
jälle ausaste toitnud.

Üks wanna aegne jut, surest rahha august.

Üks waene naesterahwas, kessel muud soo-
wimist ei olnud, kui koggemata, immelikul
wisil, rikkaks ja palju rahha saada, sest tem-